

de heromhandlede Forbrydelser vil Forholdet kunne stille sig saaledes, at en Handling, foretaget af en Indlænding, er retstridig og derfor strafbar, medens den samme Handling, foretaget af en Udlænding, maa anses for folkeretlig hjemlet og derfor straffri. I saa Henseende maa de folkeretlige anerkendte Regler være afgørende, jfr. ogsaa Lovforslagets § 13.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser bemærkes iøvrigt følgende.

Til §§ 103—105. (U. §§ 103—105, jfr. Mot. Sp. 215—17).

Disse Paragraffer angaar Handlinger, der har til Formaal at *angribe den danske Stats Eksistens eller Bestemmelsesfrihed* som suveræn Stat, eller udsætte denne for Fare, og svarer til Straffelovens §§ 71—73.

Man har affattet § 104 saaledes, at den ikke — som Udkastets § 104 — indeholder Hjemmel til at straffe Krænkelsen, forsaavidt denne er rettet mod en med den danske Stat for Krigstilfælde forbunden Stat, idet man gaar ud fra, at de i saa Henseende fornødne Straffebestemmelser hører hjemme i den særlige, paa internationale Overenskomster hvilende, Lovgivning om Danmarks Retsforhold til andre Stater.

Til §§ 106 og 107. (U. §§ 106, Stk. 2 og 107, jfr. Mot. Sp. 217—18).

Disse Paragraffer, af hvilke § 106 svarer til Straffelovens §§ 74 og 75, medens § 107 er ny i dansk Ret, fastsætter Straf for de retstridige *Handlinger og Undladelser, som under en forhaandenværende eller truende Krig er eller kan virke svækkende paa de af Staten i den Anledning truffne Foranstaltninger*. Foruden de allerede ovenfor omtalte Ændringer i Udkastets tilsvarende Bestemmelser, der staar i Forbindelse med Afrustningsforslaget, har man i § 106 udeladt Stk. 1 i Udkastets § 106 om Straf for den danske Statsborger, som bærer Vaaben mod den danske Stat, idet en saadan Bestemmelse ikke synes at høre hjemme i nærværende Lovforslag.

Til §§ 108—111. (U. §§ 108—111, jfr. Mot. Sp. 218—22).

Disse Paragraffer omhandler *Angreb paa Staten, hvorved dens Retsforhold til fremmede Stater paavirkes og dens Rettigheder udsættes for Fare*, men paa en anden Maade end i de foregaaende Paragraffer forudsat.

I § 108 (U. § 108), der svarer til Straffelovens §§ 79—81, har man under Nr. 1 udvidet Retsbeskyttelsen til at omfatte

Statens betydeligere økonomiske Interesser overfor Udlandet — altsaa ikke blot i Forhold til fremmed Stat —, idet der kan tænkes Tilfælde, hvor det kan være ønskeligt at have saadan Retsbeskyttelse. I Paragraffens Stk. 2 har man endvidere udvidet Omraadet for det uagtsommes Strafbarhed til ogsaa at omfatte de under Nr. 3 nævnte Handlinger, da der synes at være god Grund til at kunne straffe den, der udviser Uagtsomhed under Varetagelsen af det omhandlede, for Staten eventuelt højst vigtige, Hverv.

§ 109 (U. § 109) er, som allerede ovenfor berørt, indskrænket til kun at svare til Udkastets § 109 Nr. 3, jfr. Lov Nr. 200 af 9. Septbr. 1914 Litra b. Det er for at afskære enhver Tvivl i saa Henseende, udtrykkeligt udtalt, at de paagældende Bestemmelser og Forbud skal være givne i Henhold til Lov.

§ 110 (U. § 110) gaar ud paa at yde saavel Danmark som fremmede Stater Værn mod Spionage paa dansk Omraade. En tilsvarende Bestemmelse findes i Lov Nr. 150 af 2. August 1914 § 1, dog har man under Hensyn til de paagældende Handlingers Farlighed for Staten foreslaaet en væsentlig Skærpelse af Straffen.

En til § 111 (U. § 111) svarende Bestemmelse om Straf for den, der medvirker til Neutralitetskrænkelser mod den danske Stat fra en fremmed Magts Side, findes i Lov Nr. 149 af 2. August 1914 § 1 Nr. 5. Man er med Kommissionen enig i, at der ikke i Straffeloven bør gives detaillerede Regler om Straf for den, der i Tilfælde af Krig, i hvilken den danske Stat er neutral, begaar Handlinger, der ifølge den gældende Folkeret maa anses for stridende mod de Pligter, som paahviler en neutral Stat. Saadanne Regler hører snarere hjemme i en under Hensyntagen til de særlige Forhold i det enkelte Tilfælde affattet Særlov, jfr. fornævnte Lov Nr. 149 af 2. August 1914 § 1, Nr. 1—4.

Til §§ 112 og 113. (U. §§ 112 og 113, jfr. Mot. Sp. 222—23).

Paragrafferne giver Bestemmelser om *Handlinger, der indvirker forstyrrende paa Statens Sikkerhed*, fordi det er Statens Pligt overfor fremmede Stater at beskytte dem mod de her omhandlede Angreb. Tilsvarende Regler findes i Straffelovens §§ 82 og 83, men de der opstillede Begrænsninger for Reglernes Anvendelse er udeladte som unaturlige. I Modsætning til Straffeloven opstiller § 112 ikke særlige Strafferammer, men hjemler Adgang til ved Forbrydelser mod Liv og Legeme, Forbrydelser mod den personlige Frihed og Freds- og Ærekrænk-